

TRIBUNA

La codificació del dret civil de Catalunya

CARLOS ENRIC FLORENSA I TOMAS
CATEDRÀTIC DE DRET CIVIL
DIRECTOR DE LES XXI JORNADES JURÍDIQUES

Al diari SEGRE del 21 de juliol, vaig tenir l'oportunitat d'assenyalar la commemoració, des d'instàncies polítiques, professionals i universitàries, del 50è aniversari de la Compilació del dret civil de Catalunya. La Universitat de Lleida no volia -no podia- romandre al marge d'aquest esdeveniment: així, la Facultat de Dret i Economia, a través del seu Departament de Dret Privat, celebra l'11 i 12 de novembre la 21a edició de les Jornades Jurídiques, dedicada enguany a l'anàlisi de la tasca codificadora del dret civil de Catalunya duta a terme en els darrers 50 anys.

Per bé que la publicació de la Compilació l'any 1960 va representar un recull només parcial de les institucions civils catalanes, no és menys cert que fou el punt de partida de la recuperació del nostre dret, que, fins a l'actual Codi Civil, ha passat per diferents etapes i configuracions formals: des d'aquella típicament tributària dels textos noucentistes i de contingut fragmentari fins a l'avui vigent, de codi obert i tendencialment omnicomprensiu de la matèria civil.

El títol de les jornades, *La codificació del dret civil de Catalunya: de la Compilació al Codi Civil*, pretén sintetitzar aquest procés. Es tracta de

prendre el passat com un pretext immillorable per analitzar la recent codificació del nostre dret civil i, per extensió, la realitat jurídicocivil de Catalunya, sense defugir, quan escaigui, la necessària crítica constructiva sobre allò ja legislat i el contrast d'idees sobre allò encara pendent de regular en un futur pròxim per tal d'adaptar plenament el marc legal als reptes que planteja una societat canviant com la nostra. En aquest objectiu, Catalunya, malgrat tenir competència exclusiva en matèria civil, ha de seguir compaginant el dret propi amb el que emana del legislador estatal i amb el procés europeu d'harmonització, especialment

en matèria d'obligacions i contractes (per exemple, en la protecció dels consumidors).

L'eix al voltant del qual s'organitzen les Jornades Jurídiques és, doncs, el Codi Civil de Catalunya, que constitueix la culminació, en el començament del segle XXI, d'innombrables esforços iniciats molt abans i procedents d'àmbits molt diversos, principalment del món jurídic i polític. La seva configuració formal i el seu contingut testimonien la tècnica legislativa més avançada posada al servei del ciutadà, amb l'objectiu de prevenir i reglar la resolució dels seus conflictes més quotidians o comuns.

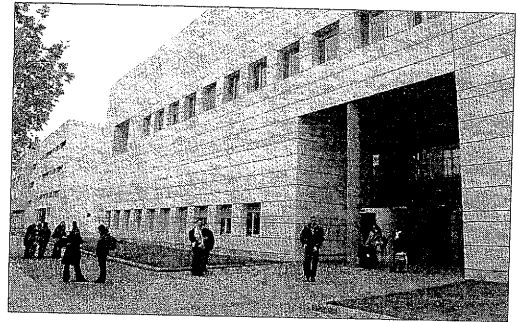
La major part d'aquest Codi ja està feta. En efecte, dels sis llibres que ha de contenir, cinc ja estan acabats: quatre en plena vigència (el primer, dedicat a les fonts i a la prescripció i la caducitat; el tercer, relatiu a la persona jurídica; el quart, entorn el dret successori per causa de mort i el cinquè, concernent als drets reals), i el darrerament enllistat (el segon, de la persona i la família) que entrarà en vigor l'1 de gener de 2011. Encara en fase de treballs preparatoris es troba l'important llibre sisè, concernent a les obligacions i els contractes (que ha d'incloure la contractació que afecta els consumidors) i que ha de concloure -en la mesura que cal entendre aquesta expressió en un codi obert i dinàmic- la tasca legislativa més

important que mai s'hagi dut a terme al nostre país en l'àmbit del dret privat.

El caràcter científic del congrés no hauria d'impedir que el dret civil català, el nostre dret comú, s'apropi a la ciutadania en general. El dret civil constitueix, juntament amb la llengua i la cultura, un dels elements definidors de la personalitat del nostre país tot i que, malgrat estar dotat d'un gran poder cohesiu, probablement en sigui el més desconegut pel gran públic. Esdeveniments com les jornades també pretenen aquest efecte divulgador.

L'èxit de la reunió, inicial-

ment garantit amb la nòmina de ponents i intervinents i amb un nombre d'inscrits que ja depassa els 200, no seria possible sense l'ajut econòmic i logístic de diverses institucions públiques i dels patrocinadors privats als quals vull des d'ara agrair públicament, en nom del Comitè Organitzador, la seva complicitat: la mateixa UdL (Consell Social, Vicerectorat de Recerca, Facultat de Dret i Econòmia), el Departament de Justícia de la Generalitat, la Diputació de Lleida, el Col·legi de Notaris de Catalunya, el Deganat dels Registradors de Catalunya i el Despatx Alonso & Roca Junyent.

El caràcter científic del congrés no hauria d'impedir que el dret civil català, el nostre dret comú, s'apropi a la ciutadania en general

COL·LABORACIÓ

La plaça Ricard Viñes: un 'laberint' de dubtes

MONTSE BERGÉS SAURA
PORTAVEU DEL GRUP MUNICIPAL D'ERC A LA PAERIA

EL DISSABTE DIA 6 de novembre es va inaugurar la plaça Ricard Viñes després de gairebé tres anys d'obres. Des del grup municipal d'ERC hem cregut oportú explicar-vos a través d'aquest article la nostra posició envers el projecte de reurbanització i construcció d'un aparcament a Ricard Viñes.

Coherència seria la paraula que resumeix la posició mantinguda pel nostre grup al llarg d'aquest procés. El mes d'octubre de 2007, ERC va votar en contra del plec de condicions de Ricard Viñes, ja que deixava molts aspectes oberts. Com a portaveu d'Esquerra a la Paeria vaig demanar a l'alcalde, Àngel Ros, que retirés aquest plec i analitzés alternatives pel que fa a l'aparcament soterrat. Per exemple, una d'aquestes opcions hauria po-

gut ser estudiar la viabilitat de fer l'aparcament a la part de Fleming-Ronda, tal com defensava ERC. El plec de condicions, i així ho vaig dir en el ple d'octubre de 2007, prioritava l'aparcament en lloc de la urbanització de la plaça. A més a més, no matisava els criteris de mobilitat per als viants i els vehicles.

Tanmateix, l'equip de govern va donar llum verda al projecte i va aprovar-lo gràcies a la majoria absoluta que lícitament té avui, a diferència de l'anterior mandat. Des de l'oposició hem lamentat, no només en aquest projecte, sinó també en altres de molt importants per a la ciutat, la poca capacitat de diàleg d'aquest equip de govern, una facultat que, amb ERC al govern, us garanteixo que sí que existia, i en tenim els exemples dels conflictes

veïnals de la Ciutat Esportiva de Balàfia, la remodelació de l'Eix Comercial o la Llotja, que vam saber resoldre gràcies a l'esforç per arribar a un consens amb totes les parts.

Amb la voluntat de seguir fidels a aquest criteri de coherència, el grup municipal d'ERC també va votar en contra de l'adjudicació del projecte. El model emprat per l'equip de govern no ha estat el correcte. Independentment que el resultat final sigui positiu, com tots esperem, actualment existeix un problema que hem de resoldre. El procediment de deixar en mans privades la mobilitat ha estat l'error de l'equip de govern, i així ho vam advertir ja.

Des d'Esquerra Republicana de Catalunya, hem demanat a l'alcalde que elabori la radiografia comercial de la Zona Alta (no només de la plaça, sinó de tot l'entorn). Només amb un estudi integral de la zona tindrem la informació suficient per corregir i actuar. A més a més, també li hem sol·li-

citat a través de les comissions pertinents que publiqui els estudis de mobilitat.

En darrer terme, i també des del grup municipal d'ERC, hem presentat un paquet de mesures amb l'objectiu de paliar els efectes negatius de les obres de la plaça als comerciants, restauradors i veïns. En són exemples dinamitzar la zona amb la programació d'activitats lúdiques i culturals (no només el dia de la inauguració), facilitar el transport públic mitjançant bitllets gratuïts per als clients, implantar un servei de guarda com ja es va fer a l'Eix Comercial perquè els pares i les mares puguin realitzar amb comoditat les compres, subvencionar l'IBI per compensar els tres anys de descens dels clients (com han fet altres ciutats davant obres importants)... Malauradament, l'equip de govern no ha volgut aplicar cap d'aquestes propostes. Això sí, d'inauguracions, sí que en sap fer: xocolatades, caragol Banyetes, música i fanfària... Creiem que per a una plaça amb un

procés de construcció que ha aixecat tants dubtes entre la ciutadania (només cal veure l'allau de cartes al director en la premsa local en els darrers mesos) hauria estat molt més útil fer reunions amb els veïns i les veïnes per explicar-los què passaria amb el carrer Vallcaient, per què només hi hauria un únic accés per als vehicles, com es portarien a terme les noves campanyes de dinamització de la zona, per què apareixerien al bell mig dues estructures de ferro que dificulten la visió i es converteixen en un atac a l'estètica de la zona o quin tipus de mesures s'aplicarien a la rampa que el mateix alcalde *in situ* precipitaria perquè és perillosa per als nens i nenes que hi juguen...

I de l'estàtua del virtuós pianista, què se n'ha fet? Són moltes preguntes que no es resoldran amb xocolata i Banyetes. Per tot plegat, els regidors d'ERC hem decidit no assistir a aquesta inauguració. Preferim fer-ho a partir de dilluns en endavant.